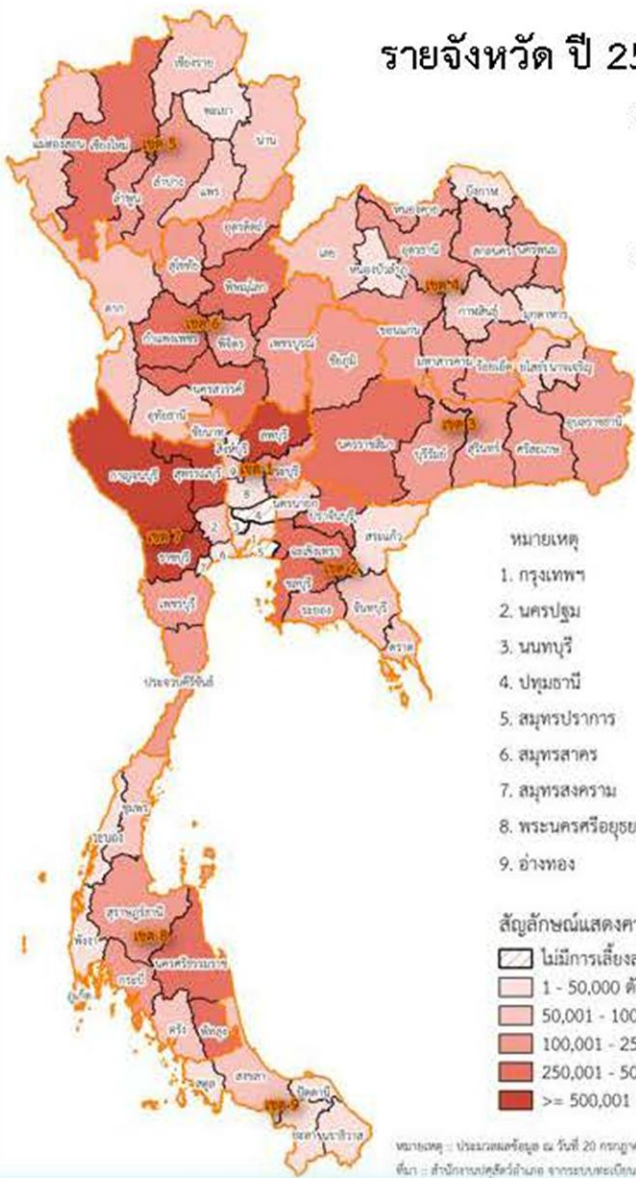

ผลกระทบจากนโยบายภาครัฐ : กับมาตรฐานอาหารของประเทศ

สถานการณ์การผลิต การตลาดสุกร และผลิตภัณฑ์ ประจำเดือน สิงหาคม 2568 (กลุ่มเศรษฐกิจการปศุสัตว์)

แผนที่แสดงความหนาแน่นของจำนวนการเลี้ยงสุกร

รายจังหวัด ปี 2567

- ฟาร์มสุกร 143,706 ฟาร์ม
ได้มาตรฐาน 6,790 ฟาร์ม
(จำนวน 13.67 ล้านตัว)
- โรงฆ่า กข.1= 1,297 โรง 44,657 ตัว/วัน
GMP 36 โรง 24,770 ตัว/วัน
ส่งออก 14 โรง 10,820 ตัว/วัน
- โรงงานแปรรูปสุกร 1 โรง,
สุกรและสัตว์ปีก 32 โรง

แหล่งผลิตที่สำคัญ

- หมายเหตุ
- 1. กรุงเทพฯ
 - 2. นครปฐม
 - 3. นนทบุรี
 - 4. ปทุมธานี
 - 5.สมุทรปราการ
 - 6.สมุทรสาคร
 - 7.สมุทรสงคราม
 - 8.พระนครศรีอยุธยา
 - 9.อ่างทอง

- สัญลักษณ์แสดงความหนาแน่นจำนวนสุกร
- ไม่มีการเลี้ยงสุกร
 - 1 - 50,000 ตัว
 - 50,001 - 100,000 ตัว
 - 100,001 - 250,000 ตัว
 - 250,001 - 500,000 ตัว
 - >= 500,001 ตัว

หมายเหตุ : ปริมาณเฉลี่ยต่อหัว ณ วันที่ 20 กรกฎาคม 2567
ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ จากระบบทะเบียนเกษตรกรปศุสัตว์

3.1 การผลิตและการตลาดสุกรของไทย ปี 2567 - 2568

รายการ	2567	2568	% +/-
1.เกษตรกรเลี้ยงสุกร (ราย)	148,881	143,706	- 3.48
2.ผลผลิตสุกร (ล้านตัว)	23.46	23.58	0.52
3.ต้นทุนผลิต (บาท/กก.)	71.55	76.00	6.22
4.ราคาสุกรมีชีวิต (บาท/กก.)	80	80.00	-
5.ส่งออก-สุกรมีชีวิต(ตัว)	193,341	250,000	29.31
6.เหลือสุกร (ล้านตัว)	23.27	23.33	0.28
7.คิดเป็นเนื้อสุกร (พันตัน)	1,745	1,750	0.28
8.นำเข้าเนื้อสุกรแปรรูป (ตัน)	327.30	350.00	6.94
9.ส่งออกเนื้อสดแปรรูป (ตัน)	11,148	15,000	34.55
10.คงเหลือบริโภค (พันตัน)	1,734	1,735	0.06
11.เฉลี่ย (กก./คน/ปี)	26.29	26.34	0.16
12.ประชากร (คน)	65,951,210	65,885,259	- 0.10
13.นำเข้าส่วนอื่นบริโภค (ตัน)	11,005.83	12,000.00	9.03
14.ส่งออกส่วนอื่นบริโภค (ตัน)	1,966.08	2,000.00	1.73
15.คงเหลือบริโภคภายใน (ตัน)	9,039.76	10,000.00	10.62

ที่มา: ข้อมูลกรมปศุสัตว์ ปี 2568 เป็นข้อมูลประมาณการปรับน้ำหนักสุกรเข้าฆ่า เป็นตัวละ 100 กก.

3.2 การผลิตและการค้าเนื้อสุกรโลก ปี 2567 - 2568

รายการ	2567	2568	% +/-
1.ผลผลิตสุกร (ล้านตัว)	1,291.00	1,288.00	- 0.23
2.ผลิตเนื้อสุกร (พันตัน)	116,446	116,680	0.20
3.บริโภค (พันตัน)	115,096	115,641	0.47
4.ส่งออก (พันตัน)	10,317	10,174	- 1.39
5.นำเข้า (พันตัน)	8,998	9,088	1.00

ที่มา :ข้อมูล USDA Apr 2025

ห่วงโซ่การผลิตสุกร : มูลค่าทางเศรษฐกิจ

รวม 286,000 ลบ./ปี

ประกอบด้วย

1. การค้าสุกรมีชีวิต มูลค่าประมาณ **200,000 ลบ./ปี** (บริโภคในประเทศ 95%)
2. ใช้วัตถุดิบอาหารสัตว์ มูลค่าประมาณ **70,000 ลบ./ปี** แบ่งเป็น
 - 2.1 ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ประมาณ 18,000 ลบ./ปี (เฉพาะสุกร 1.5 ล้านตัน/ปี)
 - 2.2 ปลาช่อน รำสีกัด รำข้าว ประมาณ 18,000 ลบ./ปี (เฉพาะสุกร 1.5 ล้านตัน/ปี)
 - 2.3 กากถั่วเหลือง ประมาณ 34,000 ลบ./ปี (เฉพาะสุกร 1.5 ล้านตันต่อปี)
3. ใช้เวชภัณฑ์สัตว์สำหรับสุกร ประมาณ **16,000 ลบ./ปี**
(สุกรใช้ 40% ของปริมาณการใช้เวชภัณฑ์กับสัตว์เศรษฐกิจรวมทุกชนิดประมาณ 40,000 ลบ.)

แเรคโตพามีน หรือ สารเร่งเนื้อแดง

- “**แเรคโตพามีน**” เป็นสารสังเคราะห์ในกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (BETA-AGONIST) หรือเรียกว่า “**สารเร่งเนื้อแดง**”
- เป็นยาที่ใช้รักษาโรคหอบหืดในคนและสัตว์ เช่น โรคหลอดลมอักเสบ หอบหืด ช่วยกระตุ้นการเต้นของหัวใจ และเป็นยายับยั้งการหดตัวของมดลูกในสัตว์
- ต่อมามีการวิจัยและพัฒนามาใช้เร่งการเจริญเติบโตในสัตว์เลี้ยง เพื่อผลิตเนื้อหลายชนิดรวมทั้งสุกร มีคุณสมบัติช่วยลดไขมัน และสร้างโปรตีนให้เพิ่มขึ้น
- เมื่อเข้าสู่ร่างกายสัตว์แล้ว “แเรคโตพามีน” จะไม่สลายหายไป มันสามารถตกค้างอยู่ในเนื้อสัตว์ที่เราบริโภคได้ และมีคุณสมบัติทนต่อความร้อนในการประกอบอาหาร
- ข้อมูลทางการแพทย์ชี้ให้เห็นว่า หากร่างกายได้รับสารกลุ่มนี้เข้าไปในปริมาณสูงจะส่งผลต่อสุขภาพได้ โดยเฉพาะผู้ป่วยโรคหัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน หญิงมีครรภ์ เด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ป่วยโรคไฮเปอร์ไทรอยด์ เป็นต้น โดยจะมีผลต่อการทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจ หลอดลม และกระเพาะปัสสาวะ อาจมีอาการมือสั่น กล้ามเนื้อกระตุก หัวใจเต้นเร็วผิดปกติ บางรายอาจเป็นลม นอนไม่หลับ คลื่นไส้ อาเจียน และมีอาการทางจิตประสาทได้

“สารเร่งเนื้อแดง” สารต้องห้ามในประเทศไทย

- “สารเร่งโตพามีน” จัดเป็นสารเคมีอันตราย ห้ามไม่ให้มีการตกค้างในเนื้อสัตว์และเครื่องในสัตว์ที่ใช้ในการบริโภค **ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 269 พ.ศ.2546** เรื่อง มาตรฐานอาหารที่มีการปนเปื้อนสารเคมีกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ **กำหนดให้อาหารทุกชนิดต้องไม่ตรวจพบสารเคมีกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์และเกลือของสารกลุ่มนี้** รวมถึงสารในกระบวนการสร้างและทำลาย (ที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.2522)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ ๒๖๕) พ.ศ. ๒๕๔๖

เรื่อง มาตรฐานอาหารที่มีการปนเปื้อนสารเคมีกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์

ด้วยปรากฏว่ามีการนำสารเคมีกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ซึ่งช่วยในการขยายหลอดลม แก้อาการหอบหืดในมนุษย์ ไปใช้ในวงการผลิตอาหารอันเป็นการใช้ที่ผิดวัตถุประสงค์ เช่น ใช้เพื่อลดไขมันและเพิ่มปริมาณเนื้อแดงในสุกร เป็นต้น ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภค จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานอาหารที่มีการปนเปื้อนสารเคมีกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้อาหารทุกชนิดมีมาตรฐานโดยตรวจไม่พบการปนเปื้อนสารเคมีกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (β -Agonist) และเกลือของสารกลุ่มนี้ รวมถึงสารในกระบวนการสร้างและสลาย (metabolites) ของสารดังกล่าวด้วย

การตรวจวิเคราะห์การปนเปื้อนสารเคมีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการตรวจวิเคราะห์ทางวิชาการที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาประกาศ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาหาร

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

สุชาติพันธุ์ เกตุพันธ์ุ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

พ.ร.บ.อาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

➤ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับ ๒๖๙) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง มาตรฐานอาหารที่มีการปนเปื้อนสารเคมีกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์

➤ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๔๗ ง วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๖ (หน้า ๑๒)

➤ มีผลบังคับใช้ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖

“สารเร่งเนื้อแดง” สารต้องห้ามในประเทศไทย

- มีการควบคุมห้ามใช้เร่งโตพาสีในอาหารเลี้ยงสัตว์ (ฉบับแรก) ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การกำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารสัตว์ที่ไม่อนุญาตให้นำเข้าเพื่อขาย และการกำหนดชื่อ ประเภท ชนิด คุณสมบัติและส่วนประกอบของวัตถุดิบในอาหารสัตว์ พ.ศ.2545 ข้อที่ 3 ห้ามใช้ยา เกล็ดซเคมีภัณฑ์ และเกล็ดซเคมีภัณฑ์สำเร็จรูปกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ เป็นวัตถุที่เติมในอาหารสัตว์ในการผลิตอาหารสัตว์ (ที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ.2525)
- **UPDATE** ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในอาหารสัตว์ พ.ศ.2559 ออกตาม พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2558 ฉบับล่าสุด

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง กำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในอาหารสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ห้ามใช้ เกสซ์เคมีกันท์ เกสซ์ของเกสซ์เคมีกันท์ และเกสซ์เคมีกันท์กึ่งสำเร็จรูป ที่เป็นสารออกฤทธิ์หรือมีส่วนผสมของสารออกฤทธิ์ ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของยาที่สามารถมีฤทธิ์ บำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรค หรือความเจ็บป่วยของมนุษย์หรือสัตว์ เป็นส่วนผสมในอาหารสัตว์

ข้อ ๓ ห้ามใช้ ยา เกสซ์เคมีกันท์ เกสซ์ของเกสซ์เคมีกันท์ เกสซ์เคมีกันท์กึ่งสำเร็จรูป และเคมีกันท์ เป็นส่วนผสมในอาหารสัตว์ ดังนี้

- (๑) กลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (β -agonist)
- (๒) กลุ่มไนโตรฟูแรนส์ (Nitrofurans)
- (๓) กลุ่มไนโตรอิมิดาโซล (Nitroimidazoles)
- (๔) คลอแรมเฟนิคอล (Chloramphenicol)
- (๕) อะโวพาร์ซิน (Avoparcin)
- (๖) คาร์บาดอกซ์ (Carbadox)
- (๗) โอลาควินด็อกซ์ (Olaquinox)
- (๘) ไดเอทิลstilbestrol (DES))

(๙) เมลามีนหรือสารในกลุ่มเมลามีน (Melamine or melamine group) เช่น กรดไซยานูริก (Cyanuric acid) แอมมีไลด์ (Ammelide) แอมมีลีน (Ammeline)

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

UPDATE

พ.ร.บ.ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

➤ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมใน อาหารสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙

➤ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๓ ตอนที่ ๑๘ ง วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ (หน้า ๒๗)

• มีผลบังคับใช้ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๙

มาตรฐานการใช้สารเร่งเนื้อแดงในระดับโลก

- สหรัฐอเมริกา เป็นประเทศผู้ส่งออกเนื้อสุกรรายใหญ่ของโลก และอนุญาตให้ใช้เล็ียงสัตว์ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา สหรัฐอเมริกาได้แสดงความพยายามหลายต่อหลายครั้งให้รัฐบาลไทยเปิดตลาดนำเข้าเนื้อและเครื่องในสุกรจากสหรัฐฯ ผ่านการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
- ความขัดแย้งกันของมาตรการที่แต่ละประเทศใช้ เป็นเรื่องที่มีการถกเถียงกันในระดับสากลมายาวนานนับสิบปี ในปี 2555 ในการประชุมร่วมคณะกรรมการวิชาการโครงการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ (Codex Alimentarius Commission หรือ CAC) ซึ่งเป็นคณะกรรมการด้านความปลอดภัยทางอาหารที่มีสมาชิกกว่า 188 ประเทศ ทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานระดับสากลทางอาหาร ได้มีการลงคะแนนเสียงสนับสนุนให้ใช้สารเร่งเนื้อแดงได้ 69 เสียง ต่อเสียงคัดค้าน 67 เสียง โดย Codex มีการกำหนดค่าปริมาณการตกค้างสูงสุดหรือ Maximum Residue Limits (MRLs) ของสารเรคโตพามีน ในชิ้นส่วนสุกรและเนื้อโคไว้เป็นมาตรฐานสากล โดยส่วนที่เป็นเนื้อและไขมัน กำหนดให้มีการตกค้างไม่เกิน 10 ไมโครกรัมต่อกิโลกรัม ตับไม่เกิน 40 ไมโครกรัมต่อกิโลกรัม ไตไม่เกิน 90 ไมโครกรัมต่อกิโลกรัม

มาตรฐานการใช้สารเร่งเนื้อแดงในระดับโลก

- **มตินี้ถือเป็นชัยชนะก้าวสำคัญของประเทศที่อนุญาตให้ใช้สารเร่งเนื้อแดง เช่น สหรัฐอเมริกา**
แคนาดา และเม็กซิโก โดยเฉพาะสหรัฐฯ เป็นประเทศผู้ผลิตเนื้อสุกรเพื่อการส่งออกรายใหญ่ของโลก และนำมาใช้ประโยชน์ในการเจรจาการค้า
- **ในขณะเดียวกันหลายประเทศไม่ยอมรับมติดังกล่าว เช่น สหภาพยุโรป จีน และรัสเซีย** เห็นว่าค่า MRLs ที่ CODEX กำหนดนี้ **มติไม่เอกฉันท์ (CONSENSUS)** และมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพมนุษย์ได้ เนื่องจากอ้างอิงการวิจัยสุขภาพของมนุษย์เพียงหนึ่งครั้ง โดยเป็นการประเมินผู้ชายอายุน้อยที่แข็งแรงดี 6 คน หนึ่งคนต้องออกจากการวิจัยเพราะหัวใจของเขาเริ่มเต้นแรง และเต้นแรงผิดปกติ ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้บริโภค ในระดับที่ยอมรับไม่ได้ เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคหัวใจ และหลอดเลือดเพิ่มขึ้น และลดอายุเฉลี่ยของประชากรลง
- แม้ว่า CODEX จะกำหนดปริมาณมาตรฐานการตกค้างไว้ดังกล่าว แต่เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยทางอาหารของผู้บริโภคในแต่ละประเทศ CODEX แนะนำว่าแต่ละประเทศสามารถกำหนดค่ามาตรฐานการตกค้างของตนเองได้ตามความเหมาะสม แต่ควรอยู่บนพื้นฐานการประเมินความเสี่ยงตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ โดยต้องไม่เป็นการกีดกันทางการค้า

มาตรฐานไทย และความปลอดภัยของผู้บริโภค

- ไทยมีนโยบายเฝ้าระวัง “สารเร่งเนื้อแดง” อย่างเข้มข้น ตั้งแต่ปี 2546 มีการใช้มาตรการควบคุมทางกฎหมาย 2 กระทรวงที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตรวจจับปราบปรามอย่างจริงจังในฟาร์มสุกร ควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์ที่ผลิตภายในประเทศ และนำเข้าจากต่างประเทศไม่ให้มีสารเร่งเนื้อแดงตกค้าง
- นอกจากการควบคุมโดยกฎหมายแล้ว ยังมีการรณรงค์ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้ถึงอันตรายจากการบริโภคเนื้อสัตว์ที่มีสารเร่งเนื้อแดงตกค้างอย่างต่อเนื่องนานหลายสิบปี
- คนไทยนิยมบริโภคทุกชิ้นส่วนของสุกร โดยเฉพาะเครื่องใน รวมทั้งเลือด ชิ้นส่วนเหล่านี้มีการตกค้างมากในเครื่องใน ทั้งปอด หัวใจ ลำไส้ ตับ ไต และไขมัน อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพ โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง
- 160 ประเทศ ที่ห้ามใช้ มีกลุ่มสหภาพยุโรปเป็นผู้นำ ประกาศห้ามใช้ในปี 2539 ตระหนักถึงความปลอดภัย
- เพื่อปกป้องความปลอดภัยของผู้บริโภคในประเทศไทย และคงไว้ซึ่งอาชีพการเลี้ยงสุกรของประเทศและห่วงโซ่การผลิตที่เกี่ยวข้อง
- การเปิดตลาดให้นำเข้าชิ้นส่วนสุกรที่มีการปนเปื้อนสารเคมีตกค้าง จะเป็นการลดมาตรฐานอาหารของไทย การรณรงค์ที่ดำเนินมาทั้งหมดจะสูญเปล่า จึงขอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วน

สมาคมฯ ขอให้รัฐบาลทบทวน การเปิดตลาดสุกร

1. ขอคัดค้านการเปิดตลาดสินค้าสุกรจากประเทศสหรัฐอเมริกา ที่จะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภค และมาตรการอาหารปลอดภัยของประเทศ ที่ดำเนินการมาอย่างช้านาน
2. ขอให้ไทยใช้เอกสิทธิ์ ยื่นคำสงวนย้อนหลังที่จะคงกฎหมายด้าน **Safety Concern** ของประเทศไว้ จากประเด็นการงดออกเสียง ในการประชุม CODEX ครั้งที่ 35 ในปี พ.ศ.2555 ซึ่งทำให้ไทยในฐานะภาคีสมาชิกต้องรับร่างมาตรฐานฯ
3. ขอคัดค้านการแก้ไขหรือยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 269) พ.ศ.2546 เรื่อง มาตรฐานอาหารที่มีการปนเปื้อนสารเคมีกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ ที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.2522

การประชุม :

คณะกรรมการการสาธารณสุข วันที่ 28 สิงหาคม 2568

คณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค วันที่ 4 กันยายน 2568

- ❖ ผู้แทนจากกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรฯ ให้ความมั่นใจว่า “จะยังคงกฎหมายประกาศกระทรวง เรื่องการห้ามใช้สารเร่งเนื้อแดงเป็นส่วนผสมในอาหารสัตว์ และในน้ำสำหรับการเลี้ยงสัตว์ ด้วย”
- ❖ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ให้ความมั่นใจว่า “จะยังคง ประกาศกระทรวงฉบับที่ 269 และมีนโยบายที่จะเพิ่มโทษจำคุก จากเดิมที่มีเพียงโทษปรับ
- ❖ ผู้แทนจากสำนักงานมาตรฐานเกษตรและอาหารแห่งชาติ ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า “การทำข้อสงวน ย่อนหลัง ปัจจุบันสามารถทำได้ในระดับทวิภาคีกับสหรัฐอเมริกา ผู้เสนอร่างมาตรฐาน โดยตรง โดยจะต้องมีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ประกอบ”

จึงเรียนมาเพื่อขอให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

1. ตั้งคณะทำงาน หรืออนุกรรมการ เพื่อติดตามปัญหาฯ อย่างต่อเนื่อง
2. ทำหนังสือเสนอแนะต่อรัฐบาลไทย ในการคัดค้านการนำเข้าเนื้อสุกรที่มี
สารเร่งเนื้อแดง เนื่องจากขัดต่อกฎหมายภายในประเทศ และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

